

tarvis on. Oh tulleks ommiti üks nöid, wõi mu nisuggune asjamees ja kergitaks minno põlve!

Siiin on, mis sa sowid! ütles forraga kegi, temma selja tagga, ja forraga seisus tüdruku ees üks weike wanna naene, kõppi najal, näggo ni weider kui fonna näggo, ja kõik se innimenne ni immelik, et ta isse enneses mõtles: Ei se kül saaks meest, ja olleks temmas fa sallites tuffatid.

Ma tullen sinno abiks, ütles wanna moor, ma kuulsin sinno faebamist, ja toon sul middagid sinno furwa mele wasto. Waat siin on 10 tõmeest: Igga faks on parimehed. Need paksemad ja lühhemad on rammusemad, aga selle wasto on need penemad ja pikemad fa färmem ja targem. Need mõistatavad fedrada, fuddu, ja mis ial majas tarvis tehha, kui sinna neid agga käsid, muidot ei nemmadi liguta ennast.

Kus nemmadi siis on? küssis ta rõõmsa melega.

Kohhe pead sa neid kätte sama, ütles nöid. Waat, kõik 10 meest ei wõi sa ommiti mitte igga kohha omma kasa wõtta, sellepärast tahhan ma igga ühhe neist ühhe sinno sõrme sisse nöidada. Wanna moor sõssises kohhe paar sõnna ülle igga sõrme, ja silmapilk tundis ta, et sõrmel kippusid wåggise tööd tegema, ni färmest ja ussinast, et ta isse immeeks panni.

Wanna nöid agga ütles: Kas nääd, armas laps, mis hääd kinki sa olled sa-nud, nüüd walma ja panne tähhele, et sa omma tõmeestele ikka füllalt tööd annad, kül sa siis nääd, et igga tö, kedda sa sureks pead, ja wågga rångaks arvad, ni färmest eddas lähheb, et sa nimaks ennast omma ennese ees hääbened ja ialgi ennam käed tö eest põlle alla kattad.

Gest sadik lõppetas Jaak omma jutto, on kõik meie maja õn ja rabho meie 10 năppode sisse nöitud.

Liso näggo lõi jársko punnaseks, ja noor naene ei teand, kuhho omma silmad